

عنوان مقاله:

نسبت سنجی حکمروایی خوب و شهر هوشمند (مطالعه موردی: شهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیدعلی هاشمی - دانشجوی دکترای رشته علوم سیاسی-گرایش سیاستگذاری عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی،

میترا راه نجات - استادیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران،

فتاح شریف زاده - استاد تمام دانشکده مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی، تهران،

محمدرضا سعدی - استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی،

خلاصه مقاله:

در دو دهه اخیر، گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات در خدمات و زیرساخت‌های شهری که زمینه‌ساز افزایش همکاری میان کنشگران اصلی شهرها شده است، شهر هوشمند به وجود آورده است. این نوع شهرها زمینه‌ساز تحول در مدیریت و کنترل دولت‌ها بر شهرها شده‌اند. با نگاهی مقایسه‌ای به شاخص‌های دو راهبرد حکمرانی خوب و شهر هوشمند می‌توان دریافت که این دو با یکدیگر رابطه لازم و ملزومی دارند؛ یعنی ارکان اعتراض، پاسخ‌گویی، ثبات سیاسی، فقدان خشونت، و اثربخشی دولت، از شاخص‌های حکمرانی خوب به‌شمار می‌آیند که باید در بستر ارکان مختلف شهر هوشمند تجسم و تحقق یابند. ایران، در طول سه دهه گذشته با رشد بی‌قواره شهرها روبه‌رو شده است. با توجه به مشکلات هویتی و مدیریتی تهران؛ این پرسش مطرح می‌شود که «چه نسبتی میان حکمرانی خوب و هوشمندسازی تهران وجود دارد؟ به نظر می‌رسد، معضل چندپارگی مدیریت شهری در عرصه سیاست‌گذاری، تصمیم‌سازی، برنامه‌ریزی، هدایت، و نظارت، مهم‌ترین مانع همبستگی مثبت میان حکمرانی خوب و هوشمندسازی تهران است. این مقاله درصدد سنجش فرضیه موردنظر خود با به‌کارگیری شیوه توصیفی-تحلیلی و داده‌های اسنادی و بایگانی است.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، حکمرانی خوب، تهران، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136780>

